

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์และ
ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2
โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตและนักเรียนโรงเรียนมัธยมสามัญ¹
ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทาง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนคงคลาว

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นควรนำเสนอบลากาวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน
คือ (1) ระดับทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2
(2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ กับคะแนนความคิดสร้าง-
สรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนคงคลาว (3) การวิเคราะห์ความแตกต่างของนักเรียน
เด็กหญิงของคะแนนทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมสามัญ (4) การวิเคราะห์ความแตกต่างของนักเรียนเด็กหญิงของคะแนน
ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตและนักเรียนโรงเรียน
มัธยมสามัญ

1. ระดับทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการ
ศึกษา 2 ได้ค่ามาตรฐานเด็กหญิงของคะแนนทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ เป็น 3.8012 ซึ่งหมาย-
ความว่าบังคับเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเขตการศึกษา 2 มีทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์อยู่ใน
ระดับสูง¹ ซึ่งปฏิเสธสมนติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่าบังคับเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2
มีทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์ในระดับปานกลาง

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ และคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ มีค่าเป็น 0.2570 ที่ระดับความนัยสำคัญ .001 หมายความว่าทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ของครัวอย่างประชากรในเขตการศึกษา 2 มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ถึงไว้ สรุนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์กับความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ในด้านกว้าง ๆ มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์

ความคิดสร้างสรรค์ด้านกว้าง ๆ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความคิดอย่างในการคิด	0.1694 *
ความยึดหยุ่นในการคิด	0.0734
ความคิดริเริ่ม	0.2880 **

* $P < .01$

** $P < .001$

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า

- 3.1 ทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ของครัวอย่างประชากรในเขตการศึกษา 2 มีความสัมพันธ์กับความคิดอย่างในการคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3.2 ทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ของครัวอย่างประชากรในเขตการศึกษา 2 มีความสัมพันธ์กับความยึดหยุ่นในการคิดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- 3.3 ทักษะคณิตเชิงวิทยาศาสตร์ของครัวอย่างประชากรในเขตการศึกษา 2 มีความสัมพันธ์กับความคิดริเริ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. การวิเคราะห์มีชลิมเดชกุลเชิงค่าของคะแนนทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์ และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างมีชลิมเดชกุล โดยใช้ z - test ทั้งสองในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่ามีชลิมเดชกุล ความเบี่ยงเบน คาดคะเนของความสำคัญของการทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างมีชลิมเดชกุลของคะแนนทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์

กลุ่มหัวอย่างประชากร	N	\bar{x}	s^2	z
นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก	100	115.4	78.4242	
นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก	150	113.127	76.6617	1.9974*

* $P < .05$

จากตารางปรากฏผลการวิเคราะห์ค่าที่ได้ นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวกและนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก มีทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์แตกต่างกันโดยทั่วไป มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ และมีค่ามีชลิมเดชกุลของคะแนนทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวกสูงกว่าค่ามีชลิมเดชกุลของคะแนนทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่า ทั้งหมดที่ใช้ในการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก และนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาวก ไม่แตกต่างกัน

4. การวิเคราะห์มีชลิมเดชกุลเชิงค่าของคะแนนความกิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างมีชลิมเดชกุล โดยใช้ z - test ทั้งสองในตารางที่ 5

ตารางที่ ๕ ก้ามชัพิมเล็กคณิต ความแปรปรวน และค่า Z ของก้ารทดสอบความ
มีนัยสำคัญระหว่างมัชชิมเล็กคณิตของคะแนนความคิดสร้างสรรค์
ทางวิทยาศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างประชากร	N	\bar{X}	S^2	Z
นักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาธิค	100	50.93	211.8839	
นักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาบัญ	150	30.18	126.8465	12.0515 *

* P < .001

จากตารางปรากฏผลการวิเคราะห์ทั้งนี้ว่า นักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาธิค และ
นักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาบัญ มีความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ .001 และมีที่ก้ามชัพิมเล็กคณิตของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
โรงเรียนมัชชิมสาธิคสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาบัญ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ให้ตั้งไว้ว่า
ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัชชิมสาธิคและนักเรียนโรงเรียน
มัชชิมสาบัญไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย